

det, den samlede Masse af Skatteborgere, at det ikke bliver en ligefrem Ydelse af Tilskud til Forøgelse af privates Formue. Noget saadant har man søgt at afværge, og jeg kan ikke erkende, at de private Interesser ikke støttes tilstrækkeligt, det maa jeg mene, de bliver. Jeg er ligesom det ærede Medlem i høj Grad tilbæglig efter at faa den størst mulige Boligbygningsvirksomhed i Gang og har derfor gerne villet medvirke til at anspore private til at bygge. Jeg erkender gerne, at det, der er bygget af Foreninger og Kommuner, hidtil ikke har været tiltrækkeligt, men jeg kan desværre ikke tilbageholde en Tvivl-om, hvorvidt det, saaledes som Boligmarkedet og Materialepriserne overhovedet ligger, vil være muligt i nærværdig Udstrækning at faa det private Initiativ interesseret. Jeg tror, at det nok saa meget i Fremtiden vil tilfalde de offentlige Institutioner at faa fremmet Byggeriet. Imidlertid, det er jo noget, vi begge kun kan have en Formodning om.

Det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) gjorde nogle Bemærkninger, der til Dels faldt sammen med dem, jeg nu har omtalt, og sagde i Forbindelse dermed nogle Ord om Forskellen mellem privat og kommunalt Byggeri, idet han hævdede en Paastand, som jeg har hørt før, at det kommunale Byggeri altid er dyrere end det private. Jeg skal benytte denne Lejlighed til her at sige, at dette ganske sikkert ikke er rigtigt; jeg kender kommunalt Byggeri, der fuldt ud staar paa Højde med det private, og som desuden, hvad Soliditet angaar, er adskilligt bedre end det private. Hvis der dog er noget kommunalt Byggeri, der er dyrere end det private, vil det ogsaa ved nærmere Undersøgelse vise sig at være saa meget bedre end det private. Jeg kan derfor ikke godkende den Paastand, det ærede Medlem gentog, og navnlig vil jeg bede om, at man lejlighedsvis vil undersøge det kommunale Byggeri, der har fundet Sted i København — det er vel her, man har haft det meste kommunale Byggeri —, det vil da ganske sikkert vise sig, at det ærede Medlems Paastand ikke kan opretholdes.

Det ærede Medlem gjorde saa nogle Bemærkninger om, hvorvidt denne Lov vilde have nogen Indflydelse paa Arbejdsløsheden, og mente, at det vilde den ikke, thi det var allerede nu vanskeligt at skaffe sig Arbejdskraft. Jeg tør ikke bestride, at der er Fag, hvor det er vanskeligt at skaffe Arbejdskraft, men forsaavidt det er det ærede Medlems Mening, at arbejdsløse

nægter at tage Arbejde, vil jeg henstille, at han, hvis han har positive Tilfælde at støtte sig til, sørger for, at disse bliver anmeldt. Hvis der virkelig er arbejdsløse, der oppebærer en Understøttelse, og som nægter at modtage Arbejde, ja, saa er Vejen jo den i Loven fastsatte: gennem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskassen, Arbejdsløshedsinspektoratet og eventuelt Ministeriet. Og jeg tør love det ærede Medlem, at alle saadanne Tilfælde vil blive behandlet med haard Haand, idet det er ganske utilstedeligt for en arbejdsløs at nægte at modtage tilbudt Arbejde. Men jeg maa paa den anden Side udtale min Beklagelse over, at man stadig maa høre saadanne Udtalelser — uden Fremhævnning af konkrete Tilfælde —, der indeholder en saadan almindelig Mistillids erklæring til de arbejdsløse. Det er i høj Grad uheldigt, og jeg er enig med den sidste ærede Taler (Vejstrup), der udtalte sig herom, at der neppe er saa forfærdelig mange Tilfælde af Misbrug, som man maatte formode efter den megen Mistæneliggørelse, man hører. Der er ikke saa forfærdelig mange, det er ganske utvivlsomt, men ingen benægter, at der er og har været nogle. Men naar saadanne da er kommet frem, saa er de, i den Tid i hvert Fald jeg har staaet for disse Sager, blevet behandlet meget skarpt ved Fratagelse af Understøttelse og Idømmelse af de Straffe, som man raader over, og hvis der virkelig har fundet alvorlige Misbrug Sted, saa er de blevet meget strengt straffet, idet de er blevet behandlet ved Retterne. Jeg nægter, som sagt, ikke, at der blandt de arbejdsløse er Folk, som har spekuleret i at misbruge Arbejdsløshedskasserne og den offentlige Omsorg, og jeg kan tilføje, at det ikke i alle Tilfælde er ubemidlede, der har gjort det. Der er ogsaa forekommet Tilfælde for mig, hvor det virkelig var særdeles velstillede, der øvede Misbrugene og, skønt de var særdeles velstillede, tog deres Arbejdsløshedsunderstøttelse og i høj Grad misbrugte Arbejdsløshedskasserne.

At der i Forbindelse med Problemet Arbejdsløshed er et Problem med Hensyn til Indvandring til Byerne, som det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) talte om, er fuldkommen rigtigt. Der kan vel siges at være sket Tilgang til Byerne, men det er ganske vist ikke, fordi man har spekuleret i at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse i Byerne, for den kan man ogsaa faa paa Landet. Jeg har tværtimod hørt det modsatte fremsætte, at der i Arbejdsløshedskasserne paa Landet ogsaa fandtes